Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 163 (1413) ♦ Вівторок, 3 вересня 1996 року ♦ Ціна договірна

СПЕРШУ ПИШУТЬ СЛОВО

Законодавці майбутні і нинішні приступили до роботи

146 питань планується винести, за попередніми даними, на розгляд шостої сесії Верховної Ради України, яка сьогодні розпочинає роботу в Києві.

Черговий семестр народних обранців обіцяє бути не тільки насиченим, а й напруженим. У центрі уваги —ряд питань, внесених Президентом України як невідкладні. Триватиме робота і над законодавчим забезпеченням економічної реформи: близько третини підготовлених до розгляду проектів законів формуватимуть нову бюджетну, податкову, фінансово-грошову і кредитну політику.

Майже чверть питань — проекти, підготовлені до парламентських слухань у другому читанні. Словом, оранка і сівба на законодавчому полі триватимуть.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Олександр Мороз: людина мусить мати мозолі

Перлиною української освіти назвав Київський державний університет імені Т. Шевченка Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на вчорашній зустрічі з першокурсниками, яка відбулася в актовому залі цього навчального закладу. Голова парламенту зазначив, що нинішні студенти-новачки особливі, адже ступили на університетську стежину в рік прийняття нової Конституції держави.

(Закінчення на 6-й стор.).

МЕДАЛІ ОСОБЛИВОЇ ПРОБИ

Україна знову вшановує героїв Атланти. Команда спортсменів-інвалідів, яка вперше брала участь у Параолімпійських іграх, привезла додому одну золоту, чотири срібних та дві бронзові нагороди. «Ваші медалі важать не менше, ніж нагороди чемпіонів та призерів XXVI Олімпійських ігор, а за своєю моральною цінністю навіть перевищують їх», — сказав Президент України Леонід Кучма у ході урочистого прийому, влаштованого 31 серпня у Маріїнському палаці для членів збірної команди спортсменів-інвалідів.

Чемпіонам та призерам Параолімпійських ігор було вручено високі державні нагороди.

У зустрічі взяли участь Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Світлою дорогою — до країни знань

... Мушу відразу сказати: дуже пощастило тим дітям, яким випало навчатися в Київській школі № 16. У наш не дуже благополучний час вони щедро пізнають тут радість.

Радісно розпочався в школі № 16 і новий навчальний рік. Дотримуючись установленого правила —уникати шаблону, тут постаралися зробити все, щоб учням, особливо першокласникам, цей день запам'ятався надовго. Звичайна в таких випадках загальношкільна лінійка стала й урочистим, і радісно-схвильованим святом. Відкрив лінійку... маленький учень доброго чарівника.

(Закінчення на 6-й стор.).

Канцлер приїхав. І став українським доктором

Учора ввечері до Києва прибув Федеральний канцлер Німеччини Гельмут Коль. Сьогодні розпочинається офіційна частина його візиту. Як повідомили нам у пресцентрі МЗС, у програмі візиту — переговори з Президентом України Леонідом Кучмою, Головою Верховної Ради Олександром Морозом, зустріч з Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком, міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком. Також Федеральний канцлер виступить з лекцією перед професорським складом та студентством Київського університету ім. Т. Шевченка, де він буде удостоєний звання почесного доктора цього вузу. Покладе вінок до могили Невідомого солдата, візьме участь у відкритті цвинтаря, де поховані німецькі військовики, які загинули під час другої світової війни. Київська частина візиту Г. Коля завершиться відвіданням Центру перепідготовки військовослужбовців. Особливість цього приїзду в тому, що Гельмут Коль побуває ще в Одесі, де зустрінеться з представниками місцевої влади.

(Закінчення на 5-й стор.).

Осінь. Лічимо курчат. У політиці. Та журналістиці

Улітку 1996 року від Різдва Христового Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради Олександр Мороз і Прем'єр-міністр Павло Лазаренко плекали підступні задуми...

Така думка мимоволі складається, коли перечитуєш газети, пригадуєш деякі теле- й радіопередачі літа, що минуло.

Так уже вони, вищезгадані лідери, замишляли лихе й один проти одного, і проти Конституційного процесу, і підстригали лаври, що раптом випали тієї чи іншої миті одному з них.

Процитувати вибрані «перли» мас-медіа червня—серпня? Не хочете?! І правильно. Мені вони також набридли. І без цитат усі знають, що є газета, майже жодний номер якої не виходить у світ без чергового опусу проти Олександра Мороза. Ну прямо-таки «жодного номера без Мороза». Всі бачать заданість, усім уже остогидло, крім, здається, самої цієї газети. Покажчик того — її досить скромний тираж.

Нескладне заняття — визначити й газету, що надрукувала за літо найбільше пакостей на адресу Президента країни.

Саме не критики в тому плані, в якому її розуміють хоч трохи грамотні люди, а пакостей. Маю на увазі, звісно, не спочившу в бозі «Опозицію», бо й почила вона до даного періоду, і під визначення «газета» цей продукт аж ніяк не підпадав...

(Закінчення на 2-й стор.).

Панікує той, хто не знає арифметики!

Таку думку висловив з приводу сплеску емоцій населення, поміченого напередодні грошової реформи, заступник голови правління АТ «Укрінбанк» Олександр НОВІКОВ.

(Закінчення на 8-й стор.).

Сувенір — боксерські рукавички

Минулої суботи у Верховній Раді відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з боксерами — членами олімпійської команди України, тренерами, керівниками Національного олімпійського комітету, Держкомспорту України.

Олександр Мороз привітав спортсменів та їхніх наставників з успішним виступом на XXVI літніх Олімпійських іграх у Атланті, де Володимир Кличко з Києва став чемпіоном, а Олег Кирюхін із Маріуполя – бронзовим призером. «Тепер, у період становлення нашої держави, ваш успіх особливо потрібний, — відзначив Голова Верховної Ради. — Дуже важливо, щоб цю естафету підхопили майбутні покоління спортсменів, і тоді вже припиняться абсурдні розмови про те, що наші перемоги – це результат роботи «тієї» школи».

—Не приховую, що бокс — мій улюблений вид спорту, і за подіями на рингзі Атланти я спостерігав дуже уважно, — сказав Олександр Олександрович. — Звісно, вболівав, переживав і дочекався перемог наших хлопців.

Олімпійський чемпіон Володимир Кличко сказав, що там, у далекій Атланті, спортсмени відчували підтримку з дому . «І це додавало нам сил», — зазначив він.

Боксери вручили Олександрові Морозу сувеніри. Але найбільше зацікавлення спікера викликали боксерські рукавички. В них він жартома пообіцяв ходити на засідання сесії, «щоб опоненти боялися»...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: під час зустрічі.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У номер

Міністри проїхалися полігонами

Учора на військовому полігоні Драпсько (північний захід Республіки Польща) відбулася тристороння робоча зустріч керівників військових відомств України, Польщі та Великої Британії. Олександр Кузьмук, Станіслав Добжанський та Майкл Портілло обговорили питання військового співробітництва, підготовки підрозділів для участі в миротворчій діяльності та використання з цією метою полігонів в Україні та Польщі.

Керівники військових відомств побували на британсько-польських навчаннях "Уланський орел", які відбувалися в цей час на полігоні Драпсько. А сьогодні міністри відвідають Львівський навчальний центр, де за програмою "Козацький степ" проходить вишкіл рота британських вояків.

Від великої кількості цукрозаводів життя не солодшає

ОЧЕВИДНО, кількість підприємств, що переробляють цукрові буряки, буде значно скорочено. Про це йшлося на всеукраїнській нараді аграріїв, що відбулася на Вінниччині. В ній взяв участь Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко.

Чи не найгостріше присутні — голови обласних рад, колективних сільгосппідприємств, начальники управлінь сільського господарства, керівники міністерств і відомств АПК — обговорювали проблеми виробництва цукру.

—Ми наполовину зменшили його виробництво, – зауважив П. Лазаренко. — А ось кількість цукрозаводів залишилась та сама.

Додамо: тільки на Вінниччині налічується 40 таких підприємств (до речі, кожна п'ята тонна цукру, що виробляється у державі, — вінницька). Частина з них – малопотужні. Виробництво продукції стає дедалі затратніше. Вигідніше мати менше заводів, але кращих, потужніших.

—Я розумію, — зауважив Прем'єр-міністр, — які почуття викличе це серед представників переробної галузі. Тому необхідно створити комісії, до складу яких неодмінно залучити керівників таких підприємств, господарств, представників інспекції з заготівлі та якості сільськогосподарської продукції, і розібратися конкретно по кожному цукропідприємству.

Учасники наради обговорили також проблеми хлібозаготівлі. «Ми не відступимо від фінансування державних заготівель хліба, — категорично заявив Прем'єр-міністр. — Воно буде здійснене у повному обсязі». А щодо ціни на хліб, то вона буде така, яка складеться на час розрахунку за здане зерно. Це уточнення П. Лазаренко зробив на прохання залу.

Наступного року, слід сподіватися, відчують підтримку держави тваринники: вводиться дотація на виробництво свинини, яловичини, а також м'яса птиці. Дотуватиметься не галузь узагалі, як це було раніше, а в розрахунку на одиницю продукції. До речі, рекомендації з приводу, так би мовити, диференційованої дотації науковці-аграрники давали не раз. А ось щодо самої науки... «У нас удвоє більше, ніж необхідно, науково-дослідних установ і закладів, — такий висновок зробив П. Лазаренко. — Я готовий підписати постанову про скорочення — не людей, зрозуміло, а установ».

Нарада проводилася в одному з найбільших районів області — Бершадському. І невипадково. Тут є чому повчитися. Зерна в районі виробляють стільки, як, скажімо, у всій Чернівецькій області. У районі немає жодного збиткового господарства. Традиційно сильні кадри керівників. До речі, глава обласної держадміністрації Анатолій Матвієнко родом звідси. Завдяки його зусиллям в області нині робиться немало. Насамперед щодо захисту сільськогосподарського товаровиробника. З окремими досягненнями вінничан гості мали нагоду ознайомитися, оглянувши виставку сільськогосподарських машин. Усі вони — сівалки вінницького об'єднання «Агромаш», бурякозбиральні комбайни Турбівського машинобудівного заводу, долівні агрегати акціонерного товариства «Брацлав» – виготовляються на Вінниччині, в одній з найбільших агропромислових областей нашої держави.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Осінь. Лічимо курчат. У політиці. Та журналістиці

(Початок на 1-й стор.).

А скільки разів чіплялася пишуча й говоряча братія до першого заступника Голови ВР Олександра Ткаченка, безумовно здібного організатора не лише в галузі сільського господарства! Або скільки міг прочитати про своє «сіре кардинальство» глава адміністрації Президента Дмитро Табачник. А він, між іншим, виконує величезну кількість роботи для Президента, а отже, для країни, вивільнює главі держави час, потрібний для найважливіших рішень. Добряче й також досить часто несправедливо перепадає в пресі й керівництву Секретаріату Верховної Ради.

Найменше збираюся повчати своїх колег. І сам далеко не безгрішний. Бо мій рідний «Голос України» видав такий «перл», при прочитанні якого після повернення з відпустки у мене очі на лоба полізли. Бо те, що головний редактор був у відпустці, — не завжди його вибачає. А матеріал, котрий маю на увазі, називався «Оксамитовий сезон» української економіки» і його було опубліковано 16 серпня. Признаюсь, навіть доволі начитавшись цього літа тенденційних публікацій про названих вище керівників державної політики та їхніх головних помічників і начебто вже відучений дивуватися, цьому випадові проти Прем'єр-міністра Павла Лазаренка чимало здивувався. Заданість публікації, використання лише одного джерела інформації без критичного, аналітичного підходу до самого джерела, без запитання журналіста самому собі «А в ім'я чого в мене це вкладають?» – вражаючі. Як не менш вражає своєю безпорадністю замість розмови по суті реакція на цю публікацію в «Киевских ведомостях».

Доходжу сумного висновку: для нинішньої української журналістики найхарактерніші поверховість, поспішність і неосвіченість у трьох іпостасях — політична, економічна, соціальна. А моя думка як людини, яка очолює секцію журналістики і публіцистики в найпрестижнішому комітеті з Держпремій імені Шевченка, мабуть, чогось варта. Принаймні, світлої пам'яті патріарх нашої духовності Олесь Гончар на цю думку зважав, чим і пишаюся.

Журналістська абетка: критикуючи навіть окрему людину, приватну особу — треба зібрати якомога більше фактів із різних джерел і перевірити все, що перевірці піддається. А що вже робити тому, хто пише не про приватні справи, а про політичні, економічні рішення лідерів країни? Гадаю, як мінімум, якщо не уявляти, то бодай розуміти, що перш ніж прийняти відповідальне рішення, ці лідери перелопачують, зважують, аналізують величезну кількість різноманітної і різнобічної інформації. І що, відповідно, їхній рівень інформованості, а отже, компетентності, значно вищий, аніж у журналіста. Тим більше, якщо останній неосвічений і самовпевнений (ці якості — близнюки-брати: чим неосвіченіший, тим самовпевненіший).

То що, не критикувати лідерів держави взагалі? Певна річ, критикувати. «Священних корів» не існує. Та й непогрішним серед екземплярів людської породи вважають лише одного – раба рабів Божих, єпископа Риму, тобто папу римського.

Тільки саме критика, а не лементування і шмарклі, має місце тоді, коли факти добираються ретельно та інтерпретуються компетентно.

Тож підіб'ємо підсумки літа.

... Незважаючи на зусилля вельми великої плеяди журналістів та клерків із різних адміністрацій, котрі підсовували їм вирвану з контексту інформацію...

... Незважаючи на зусилля окремих пишучих громадян, що вони їх докладали задля роздмухування вогнищ (з метою погрітися) із природних і цілком з'ясовних іскр суперечностей між гілками влади...

Незважаючи на все це й багато чого, дуже багато чого іншого...

... В літо від Різдва Христова 1996-е, президентства Леоніда Кучми в Україні і головування Олександра Мороза в її Верховній Раді третє, а прем'єрства Павла Лазаренка перше — Україна отримала нову Конституцію і Указ про введення повноцінної грошової одиниці, яка нарешті замінить купоно-карбованець так званого багаторазового використання, що слугував в тому числі як джерело наживи для мафії і як засіб збагачення країн, валюта яких гуляла Україною майже вільно.

Таким чином, в літо 1996-е, вже лише двома цими актами законодавча і виконавча влада країни засвідчили серйозність своїх намірів. Значення цих двох документів перебільшити важко. Можливо, вперше за роки незалежності дії влади виявилися повністю адекватні ситуації, що склалася.

Спасибі, насамперед, народові нашому, який досить терпляче надав владі можливість дозріти до важливих рішень. Спасибі Президентові, який зумів простимулювати Верховну Раду для ухвалення Конституції. І який не побоявся висунути в Прем'єри господарника сильного й перспективного. Безперечно, є нам за що дякувати главі парламенту, дії якого були винятково адекватні ситуації, внаслідок чого його й підтримала конституційна більшість ВР.

Як бачимо, все не так вже й погано у нашому домі. Спираючись на набутий досвід, на стабільність держави, тепер можна навести елементарний лад у податках і фінансах країни, загнати у глухий кут корупцію, примусити й «найкрутіших» вискочнів поважати закони, пожвавити, врешті-решт, економіку.

Літо 1996-го дало перший імпульс надії, що зміни на краще можливі.

Хотілося б, щоб паралельно з цими процесами й вітчизняна журналістика трошки розумнішала.

Сергій ПРАВДЕНКО.

P. S. Дехто з моїх колег, підкоряючись власному рівню мислення, може дорікнути мені за ті слова огляду, що стосуються Верховної Ради. Про начальство своє, мовляв, вимушений говорити саме так. Щоб хтось не пошився в дурні, раджу перечитати нову Конституцію. На відміну від старої, у ній немає рядка про те, що головного редактора «Голосу України» затверджує Верховна Рада.

Життя рад

«Вірібус унітіс»

ЧЕРНІВЦІ колись називали маленьким Парижем, мініатюрним Віднем. Місцеві меценати прагнули забудувати мальовничі пагорби копіями австрійських архітектурних шедеврів, як-от приміщення театру, або ж оригінальними витворами, як резиденція буковинських метрополитів (нині — університет). Кажуть, колись чернівецька бруківка блищала на сонці, як луска риби. Що ж сталося з містом за останні роки? Розбиті вулиці, обдерті фасади будинків, сміття... Цим запитанням розпочалася моя розмова з головою Чернівецької міської ради Миколою ФЕДОРУКОМ.

—Не з містом сталося — з нами. Якась тотальна епідемія байдужості. Опановуючи так звану ринкову ідеологію, чимало хто втратив елементарну совість. Особливо підсилила сумне враження від ментальності окремих чернівчан минула зима. Всі звертання, прохання міської ради до них допомогти міським комунальним службам, бідним на техніку й людей, справитися із сніговою стихією тонули... у снігових заметах разом з будинками, вулицями і ринковими площами. Мало кому на думку спадало просто взяти в руки лопату і відгорнути від під'їзду, від свого ларка, дверей магазину сніг...

— Однак коли рішенням міськвиконкому були закриті всі недбайливі фірми і офіси, то знайшлися лопати і руки — за тиждень місто було очищене від метрової криги і гігантських снігових кучугур. Мимоволі переконуєшся, іноді без крутих заходів порядку не наведеш...

— Разом з тим переконаний, що крайніми заходами до совісті не докличешся. Любов до рідного міста, повагу до себе, до історії треба виховувати з колиски, вдома і в школі.

Що ж до мистецтва, то всіма силами намагаємося заохотити його відродження. Рішенням міськвиконкому стару частину міста перетворено на історико-архітектурний заповідник. А оскільки на реставрацію будинків коштів немає, то це зобов'язані робити їх орендарі та власники. Вулиці ремонтуємо за рахунок акумуляції коштів тих підприємств та організацій, які на них розташовані. Таким чином, зокрема, реставруємо вулицю, яка носить ім'я Марії Заньковецької, плануємо відродити так і вул. Ольги Кобилянської.

Думаю, що вирішити наші вічні проблеми з ремонтом доріг допоможе нещодавно придбана машина для перекладки асфальту.

— Миколо Трохимовичу, Чернівці — місто прикордонне, розташоване на перехресті історичних торгових шляхів. Ще кілька років тому ми сподівалися, що до нас кинуться інвестори, розквітне промисловість і туризм. А поки що махровим цвітом квітне лише знаменитий Калинівський ринок.

— Я б так не сказав. Навпаки, зовнішньоекономічні зв'язки, започатковані в попереднім столітті, більш організованого характеру набули в останні роки. Так, в 1995 в зовнішньоекономічній діяльності брали участь 240 чернівецьких підприємств та організацій, якими експортовано товарів на 55,5 млн. доларів США та імпортовано їх на суму 40,6 млн. доларів. На сьогодні в Чернівцях зареєстровано 140 спільних підприємств з участю партнерів із країн Європи.

Тісні контакти налагодили з містами-побратимами Солт-Лейк-Сіті (США), Клятенфурт (Австрія), Конін (Польща), Саскатун (Канада), Сучава (Румунія) тощо.

На наш погляд, активізації зовнішньоекономічних зв'язків, залученню іноземних інвестицій, впровадженню високопродуктивних технологій, організації виробництва та праці сприяло б створення в місті вільної економічної зони. До речі, серед авторів ідеї створення ВЕЗ в Україні є також чернівецькі економісти.

Із різноманітності функціональних форм ВЕЗ ми вибрали спеціальну галузеву локальну (точкову) вільну економічну зону «Чернівцітехнополіс», яка могла б працювати на базі підприємств легкої та харчової промисловості, що забезпечить і стабільну роботу цих галузей, і відкриття робочих місць.

Ще в кінці минулого року міська Рада прийняла рішення щодо підготовки законодавчо-нормативних документів та техніко-економічного обгрунтування точкової галузевої ВЕЗ. Але не розумію, чому досі гальмуються на загальнодержавному рівні? Чому досі не розроблені законодавчо-нормативні акти, які дозволили б владі на місцях втілити в життя ідею, що успішно працює в усьому світі? Варто спробувати.

Думаю, мене підтримають голови міських рад із прикордонних та портових міст, як-от Ужгород, Львів, Одеса, Миколаїв.

— Миколо Трохимовичу, але ваші виборці в переважній більшості хочуть бачити свого голову здатним навести порядок в місті, наприклад, примусити працювати підприємства...

— На жаль, вплинути на економічну ситуацію міська влада відповідно до чинного законодавства не може. Ми не в змозі звільнити безвідповідального і безініціативного керівника, який завалив підприємство і перетворив робітників на безробітних. Я можу тільки апелювати до його совісті. А коли її нема? На жаль, кількість таких керівників зростає, і це небезпечно.

До речі, останнім часом міська рада знайшла способи дієвого впливу на вирішення таких питань. І ми ними відразу скористалися — внесли пропозиції облдержадміністрації щодо необхідності на свій розсуд, розірвати укладені контракти з окремими керівниками підприємств.

— Але ж маємо надію, що ліниву нашу ментальність змінить приватизація? До речі, як вона йде у Чернівцях?

— Нормально. Закінчуємо продаж намічених об'єктів приватизації через аукціони, що, на наш погляд, є найбільш справедливою формою приватизації. І знову ж таки шкодить цій добрій справі недосконале законодавство.

Днями перевірили десять приватизованих підприємств. І що виявилося? Дев'ять з них не працюють, а отже не працює основний закон ринку, — конкуренція. І чи не тому, що деякі спритники спеціально приватизувались, аби згодом перепродати народне добро втридорога і нажитись на беззаконні?

— А Чернівці гідні любові. Місто дивної архітектури, давніх традицій, унікального переплетення різних національних культур...

— А ще людської толерантності та взаєморозуміння. І це найбільше багатство, бо споконвіку тут жили в мирі й злагоді різні етноси. Ці традиції живуть. Чернівці зостаються містом європейської культури, містом концертним і фестивальним.

Незважаючи на економічну скруту, міська рада вважає за свій святий обов'язок підтримувати творчу інтелігенцію. Так, лише цього року спонсорували концерти відомого дуету «Писанка», заслужених артистів України П. Чоботова та Л. Шапко в органному залі для старшокласників міста, моновиставу актриси Лідії Жук за віршами Ліни Костенко, виставку молодих художників, творчі вечори письменників. Коштом міської ради стажується в Італії Буковинський скрипковий майстер Ігор Солоджук.

Нарешті встановлено пам'ятник буковинському солов'ю Юрію Федьковичу, про який йшла мова майже сто років. Незабаром буде відкрито його літературно-меморіальний музей у тому будинку, де він редагував засновану ним газету «Буковина», жив і помер. Створюється експозиція музею відомого українського композитора й співака Володимира Івасюка.

— Що вам найбільше болить?

— Що не можемо сповна, по-синівські, віддячити своїм батькам, забезпечити спокій і щасливе життя пенсіонерам, ветеранам війни та праці. У далекому 1908 році на честь святкування 500-річчя міста чернівчани подарували мерії прапор, на якому вигаптувано напис «Viribus unitis» — «Спільними зусиллями».

Ці святі слова були девізом громадян.

Саме тому твердо переконаний, що всі негаразди сьогодення подолаємо лише спільними зусиллями як наших краян, так і всіх співвітчизників.

Інтерв'ю вела Галина ТАРАСЮК.

Зарубіжна практика

Організована злочинність: як з нею борються у ФРН

ПРОБЛЕМА організованої злочинності дедалі більше привертає увагу, стає міждержавною. Злочинці починають нав'язувати суспільству свої уявлення про систему цінностей, втручаються в політику, економіку, міжнаціональні стосунки.

Які підходи до цієї проблеми у Федеративній Республіці Німеччина? Про це розповідають доктор юридичних наук професор Євген СТРЕЛЬЦОВ, який стажувався у цій країні, та доктор права Зігфрід ЛАММІХ.

Питання боротьби зі злочинністю стало у ФРН центральним. Органи юстиції запровадили статистику щодо організованої злочинності, а для боротьби з нею прокуратура й поліція створили спеціальні підрозділи.

Як у Німеччині визначають поняття «організована злочинність»? У карному законодавстві сформульовано лише кілька складів злочинів: злочинні дії з наркотиками, «відмивання» грошей тощо. Основне визначення, яким керуються практики, містить спільна директива «Про співробітництво між органами прокуратури й поліції». Поняття «організована злочинність» тлумачать на трьох рівнях. Перший стверджує, що це — планове здійснення злочинних діянь з користі чи з прагнення підвищити свій «авторитет». Другий уточнює ознаки, за якими можна встановити, що саме ця злочинність – організована.

Третій, конкретизуючи поняття, визначає додаткові показники (тут їх називають індикаторами), наявність яких вказує на можливі вияви саме організованої злочинності. Крім офіційних індикаторів, у поліції є і свої, оперативні.

Отож, коли злочинна група вписується у «багатосходинкове» визначення, то у Німеччині її називають організованою, а скоєні діяння кваліфікують як організовані злочини. При цьому вирішальними є не стільки зовнішні ознаки таких діянь, скільки їх внутрішній зміст. До виявів організованої злочинності тут відносять торгівлю зброєю, викрадення й перепродаж автомобілів за кордон, контрабанду рідкісних тварин, сигарет, нелегальну (без в'їзних віз) доставку іноземців до Німеччини, нелегальне вивезення промислових технологій, кваліфіковані квартирні крадіжки, неправомірне викидання чи складування отруйних і важкопереброблюваних відходів тощо. Перелік досить широкий.

У структурі німецької кримінальної поліції є підрозділи, що займаються розкриттям та розслідуванням злочинів проти особистості, економічних та ін. Якщо вона одержує докази, що має справу з організованою злочинною групою, то всі матеріали зобов'язана передати до спеціального підрозділу прокуратури й поліції, який продовжує подальше розслідування. У контакті з такими підрозділами працюють митниця, податкова інспекція, ВВІР, банки.

Цікаві статистичні дані щодо цього. Кількість кримінальних справ у цій сфері становить: 1993 рік — 776, 1994 — 798, 1995 рік -787. Кількість підозрюваних осіб, що проходять по цих справах, відповідно: 9884, 9256 і 7922, а кількість встановлених злочинів по справах — 42246, 97877 і 52181.

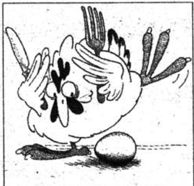
Національна належність підозрюваних по кримінальних справах, що розслідувалися 1995 року, — представники 87 національностей. Особливу увагу приділяють виявленню іноземців в організованій злочинності. Кількість іноземних громадян, що мешкають у Німеччині, становить 9 відсотків від кількості населення, а їх частка у загальній злочинності торік становила 30, в організованій — 64,5 відсотка. Серед них: турків –14,6 відсотка, вихідців з колишньої Югославії (чорногорців і сербів) — 7,5, італійців і поляків — 5,7, в'єтнамців — 2,2, румунів — 2,1, росіян — 1,8 відсотка.

Найбільш «класичною» сферою для організованої злочинності була й залишається торгівля наркотиками, викрадення й відправлення за кордон автомобілів, а також господарські злочини. Дедалі більшу стурбованість викликає порівняно нове злочинне діяння — переправлення до Німеччини радіоактивних речовин і торгівля ними. Якщо 1991 року зареєстровано 41 такий випадок, то 1994-го — вже 267. Є небезпека, що через безконтрольність демонтажу ядерних боєголовок у країнах колишнього СРСР цей процес може набути дальшого розвитку. Є також немало спроб надати допомогу «своїм» ув'язненим у місцях позбавлення волі, «відмивання» злочинних грошей (правоохоронним органам тут допомагають банки). У 33 кримінальних справах встановлена корупція державних службовців.

Торік були порушені кримінальні справи на таких підставах: 37,9 відсотка — за заявами потерпілих; у 36,3 — поліція «розбиралася» з іншими справами й вийшла на організовану злочинність; 22,2 — завдяки активній діяльності поліції; 3,6 відсотка — за анонімними телефонними дзвінками та листами.

Громадськість Німеччини дещо по-іншому, ніж в Україні, уявляє організовану злочинність. Організована злочинність відмінна від інших форм та видів злочинності за своєю структурою, порядком здійснення злочинів, їх приховуванням тощо. Тому для її викриття потрібні відповідні знання й навички, яких, на жаль, багатьом українським працівникам правоохоронних органів ще бракує.

Ряба несеться мляво. І не золотими, а держзамовними

Коментар

ДЕРЖЗАМОВЛЕННЯ нинішнього року народжується в муках. І пов'язано це не тільки з низькими погектарними дивідендами зернового поля, що відкинули Україну в 60-ті роки (21 центнер), мізерним валовим збором пшениці (14 мільйонів тонн), а й з її якістю.

Врожай-96, як ніколи, «порадував» «низькопробністю». З усієї запропонованої господарниками для поповнення державних засік, пшениці 5-го класу (непродовольча), первісно не передбаченої для прийому за держконтрактом, — 56 відсотків. І не дивно. У валовому зборі її частина — 60 відсотків.

... На вулиці був кінець липня, а в рахунок «вітчизняного» короваю засипали лише п'яту частину від запланованих 5 мільйонів тонн. Цього виявилося більш ніж досить для прийняття Кабміном 6 серпня традиційної для цієї пори року постанови про хід заготівлі зерна за держконтрактом. Вона наказувала відповідним міністерствам та обладміністраціям зробити все можливе для формування замовленого обсягу до 15 серпня. Але ні це, ні попередній аванс за практично весь контракт, виходячи із 60 відсотків вартості зерна, ні табу, накладене майже всіма обладміністраціями на вивезення сільгосппродукції за межі областей до виконання зобов'язань перед батьківщиною, ні дозвіл заготівельним підприємствам Мінсільгосппроду брати зерно за готівку кардинально ситуації із закупівлею не змінили. На запитання хлібоприймальників «Чому таку якість везете?» господарники розводять руками —«яке виросло». Стомившись, очевидно, від такого формування держресурсів на урядовому рівні вирішили закрити очі на «непродовольчість» непродовольчого зерна й брати «що вродило».

Наприкінці серпня в Кабінеті міністрів «відбувся» відповідний документ, згідно з яким пшеничка 5-го класу, що надходила досі тільки на відповідальне зберігання, посипалася до державних засік. Одним махом обсяг держзамовлення зріс до 4 млн. 200 тис. тонн, а нині становить більш як 85 відсотків від запланованого. Ще один позитивний бік такого починання: для уряду з'явилися реальні шанси в недалекому майбутньому рапортувати про виконання держзамовлення-96 у повному обсязі.

Скрутна ситуація й на регіональних фронтах. В областях «узяли» лише чверть зерна із запланованих 4 млн. 200 тис. тонн за регіональним контрактом. Одна з причин —у місцевих бюджетах немає коштів на закупівлю зібраного. А того зерна, що вже «піднакопили», деяким областям надовго не вистачить.

Так, до засік Дніпропетровщини надійшло лише 380 тис. тонн хліба. Більша його частина — також фуражне зерно. А для внутрішніх потреб області необхідно мінімум 500 тис. тонн продовольчого зерна. «Батьки промислового серця України» вже вирішили докуповувати хліб у Луганській, Полтавській, Кіровоградській областях.

Не краща ситуація й на Донеччині. Щоб себе прогодувати, шахтарський регіон також потребує півмільйона тонн пшениці. Намолотили в області 720 тис. тонн. З цього врожаю і держзамовлення треба виконати, і на насіння зерно залишити (з розрахунку 200 кг пшениці на гектар).

Звісно, якісний і кількісний недобори позначаться на ціні хліба. Вона підвищиться протягом наступного року на 5—10 — за найбільш райдужними, до 50 відсотків —за песимістичними прогнозами. Паляниця врожаю-96 стане й дорожчою від минулорічної, і якістю гіршою. Отож, по-справжньому крайніми, як завжди, будемо ми з вами.

Валерій ДРУЖЕНКО.
Мал. Володимира КИСЕЛЬОВА.

Вітчизняний стиль

«Авангард» — Україні: працюй, як я!

ХОЧЕТЕ побувати в господарстві, де не знають, що таке затримка зарплати, немає проблем з розрахунками за енергоносії, усі вулиці (а це 22 кілометри) зодягнуті в асфальт, незабаром буде газифіковано оселі, а ще — виділяють півмільярда в місяць на харчування дітей, безплатно обробляють городи сільським жителям? Тоді поїхали в село Хажин Бердичівського району.

Головує тут Володимир Жабко. Ще п'ять років тому він очолював гігантське господарство, з якого після закінчення «моди» на укрупнення утворилося чотири. От і став Володимир Йосипович «старим новим» головою.

Тепер тут — КСП «Авангард», де на цей рік було запрограмовано виростити 60 центнерів пшениці з гектара. Якраз стільки і зібрали. Звичайно, сподівалися і на 70 (такий урожай був три роки тому). Але в розрахунках доводилося виходити з того, що сприятливі погодні умови — то виняток з правил. Отже, крім примх погоди, не останню роль у кінцевому результаті грає й хліборобське мистецтво. А ось аргументи. Пшениця сорту «Рівненська-31» видала в господарстві 76 центнерів з гектара. А зернових зібрали навіть більше, ніж минулого року і будь-де в області — майже 55 центнерів.

Якщо послухати головного агронома Юрія Ковбасюка, виходить, що все просто. Треба тільки засіяти добре підготовлене поле найкращим насінням у чітко визначені строки, а потім підживлювати посіви не «на око», а за результатами детального аналізу грунтів. А там залишається лише все без втрат зібрати. От тільки в багатьох господарствах і з сівбою запізнилися, і добрива внесли «символічно», а під час жнив в області щодня простоювало кількасот комбайнів — здебільшого через брак пального.

В «Авангарді» перебоїв з бензином та соляркою не буває, а добрив вносять саме стільки, скільки й потрібно.

До речі, на жнивному полі тут працював новенький «Дон». Придбали й кілька тракторів. «Авангард» зміг купити нову техніку, бо й цукрові буряки родять, як запрограмовано спеціалістами, більш ніж 500 центнерів з гектара, і надої молока високі. Причому все взаємопов'язано. П'ять років тому в господарстві було 700 голів великої рогатої худоби. Тепер — 1200. Загалом у державі поголів'я скоротилося, а в «Авангарді» —навпаки, бо тут розуміють, що корівка — то не тільки молоко й м'ясо. Поля не виснажуються, а родять щедріше, бо одержують достатньо органіки.

На запитання про те, які секрети «стійкості» «Авангарду», його голова Володимир Жабко відповів: «Порядок і контроль».

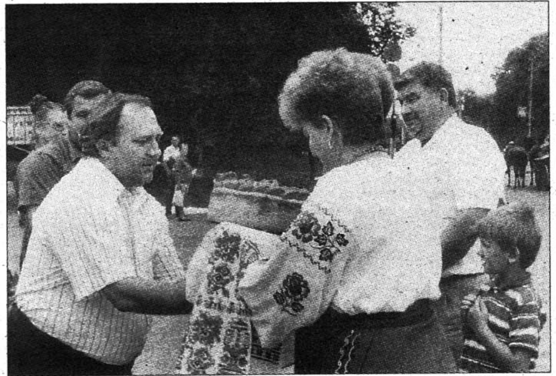
Це якраз те, чого вдалося досягти в КСП і чого бракує державі. (Тут також стомилися від бартерів, боргів. Через неплатоспроможність найближчого переробника худобу на м'ясо здають не в Бердичів, а на Вінниччину. Три мільярди карбованців винен молокозавод.)

А почуття відповідальності членів колективу вигідно вирізняє «Авангард» з-поміж інших господарств.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Урожай-96

На державі іменини та й спекли ми коровай

Хоча попередні три дні лило, день 24 серпня 1996 року видався без дощу, теплий і спокійний. Здавалося, що й природа трішки вгамувалася, щоб дати можливість хліборобам Монастирищенського району Черкащини відзначити дві події: День незалежності України та свято врожаю.

Як годиться, голові райдержадміністрації Федору Варяниці вручили останній сніп озимої пшениці. Мати свій хліб, за його словами, одна з ознак економічної незалежності держави. Тому символічно, що саме в цей день вшановували хліборобів району, котрі вибороли у негоди непоганий урожай. Зібрано на круг в середньому по 34,9 центнера ранніх зернових, зокрема озимої пшениці — по 42,9 центнера, ячменю — 25,4, гороху — 18,6. За врожайністю ранніх зернових район займає друге місце в Черкаській області. Тут повністю виконано взяті договори з продажу хліба державі, працюють над виконанням регіональних контрактів.

Станіслав ВЛАСЮК,
заступник редактора райгазети «Зоря» Монастирищенського району Черкаської області.

На знімку: вручення короваю від КСП «Хлібороб» (голова Петро Карпенко — праворуч) голові райдержадміністрації Федору Варяниці.

Фото Юрія ПРИЛУЦЬКОГО.

Тваринництво

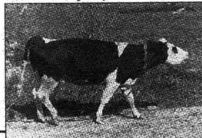
Загрузла галузь в мінусах

ПОРІВНЯНО з 1990 р. поголів'я великої рогатої худоби в усіх категоріях господарств зменшилося на 30 відсотків. Це значить, що і у громадському, і у приватному секторах по всій Україні стало на 8 млн. голів менше. «Трохи кращий» стан зі свинарством — свиней поменшало на 7 млн. одиниць, а овець — на 5 млн. В основному зменшення відбувається у громадському секторі.

У приватному, де справа рухається, чисельність худоби або збереглася на рівні 1990 р., або дещо збільшилася. Однак це зростання аж ніяк не перекриває величезного зменшення у громадському секторі. Різко впала і продуктивність громадської корівки: надої від однієї в середньому становлять 2200 кг на рік по всіх категоріях господарств, а у громадському секторі — лише 1900 кг. Тоді як світовий рівень — 7—9 тис. кг.

Порівняно з 1990 р. в Україні зменшилося й виробництво м'яса (на 44%), молока (на 30%), яєць (на 42%), вовни (на 53%). Знову-таки особливо «підкачав» громадський сектор. Тут виробництво м'яса знизилося на 62 проценти, молока — на 50, яєць — на 59 і вовни — на 63.

Що ж допоможе тваринництву вийти з цього глухого кута? На думку начальника головного управління тваринництва Мінсільгосппроду Василя Лук'янчука, один із шляхів —вивчення досвіду кращих господарств. І не обов'язково за кордоном. Такі є у кожній області. Від однієї корови вони, як колись, отримують по 6 — 9 тисяч кілограмів молока на рік.

Другий важливий захід для тваринництва — інтеграція товаровиробників з переробними підприємствами. Але не всі переробні підприємства із захватом сприймають цю ідею, бо бояться, що КСП диктуватимуть свої правила гри. Однак є приклади й вдалого співробітництва у Житомирській, Полтавській, Донецькій, Луганській областях. Звісно, не останню роль відіграє й державна підтримка. Треба заохочувати товаровиробника. До речі, концепцію стабілізації у галузі тваринництва вже розроблено. Лишається тільки її реалізувати.

Тетяна БІЛЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На початку тижня

Канцлер приїхав. І став українським доктором

(Початок на 1-й стор.).

Щодо переговорів з першими особами нашої держави, то, за словами офіційного представника німецького уряду Герберта Шмюллінга, передусім обговорюватимуть питання економічної та енергетичної політики, економічних та політичних реформ. Це саме те, що найбільше цікавить Німеччину. Адже вона — один з головних економічних партнерів України в Європі. З 1995 року обсяги прямих німецьких інвестицій в економіку України зросли на 70 відсотків і становлять нині 174 млн доларів. Очевидно, під час переговорів українська сторона знову нагадає про свою пропозицію створити трикутник Україна—Польща — Німеччина. На думку Надзвичайного і Повноважного Посла України в Німеччині Юрія Костенка, підтримуючи тісні контакти з цими державами, нашій країні буде легше інтегруватися в західний світ. Великі перспективи відкриваються у спільному будівництві автомагістралей, у розбудові прикордонних районів, через які проходить великий потік вантажів. Під час нинішньої зустрічі планувано також порушити болісне для обох держав питання: повернення етнічних німців в Україну. Сторони вже почали розробляти відповідну юридичну базу, і цими днями буде підписано двосторонню угоду з цього питання.

Візит тільки розпочався, і головні новини, звичайно, ще попереду. Ми поки можемо говорити лише про те, що записано в протоколі. А там, зокрема, сказано, що після підписання двосторонніх документів Україна поверне ФРН культурні цінності, вивезені з Німеччини по закінченні другої світової війни. Отож, графік переговорів насичений. Але ж і Гельмут Коль не щодня приїздить до України.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Ольга МІГАЛІКОВА: «Проблеми Словаччини – типові для посткомуністичних держав»

Минулого тижня Словацька Республіка відзначила відразу два великих свята: 29 серпня — чергову річницю Словацького національного повстання та 1 вересня — День Конституції СР. З цієї нагоди наш кореспондент задав кілька запитань Тимчасовому Повіреному в справах Словаччини в Україні пані Ользі МІГАЛІКОВІЙ:

— Нині щодо Словаччини надходить суперечлива інформація. З одного боку, економічні показники засвідчують успіх словаків у будівництві власної держави. З іншого — західні політики та впливові міжнародні організації критикують словацького прем'єра Владиміра Мечіара: і за його ворожнечу із президентом Ковачем, і за «диктаторський» спосіб правління. Що ж відбувається у Словаччині?

— Проблеми Словаччини — типові для посткомуністичних країн. Щодо непорозумінь у відносинах між різними гілками влади — це, вважаю, нормальний процес, який свідчить про демократизацію держави. Щодо інших звинувачень — не завжди те, що говорять про Словаччину на Заході, є об'єктивним. Це, зокрема, і від недостатньої поінформованості Заходу про процеси, які відбуваються у нашій державі. Над цим нам треба попрацювати. Щодо економічних показників, то, справді, вони йдуть угору. Минулого року приріст національного валового продукту сягнув 7,6 відсотка, що є одним з найкращих показників у Європі. Суттєво знижено інфляцію — з 12 відсотків 1994 року до 6 відсотків за перше півріччя цього року. Іноземні інвестиції зросли за минулий рік на 30 відсотків і становлять близько 700 мільйонів американських доларів. П'яти мільярдів сягнули валютні резерви держави, середня заробітна плата словаків дорівнює 270 доларам США. Ми вже закінчили процес малої приватизації, в кінцевій стадії перебуває приватизація велика. До 2000 року Словаччина планує вийти на рівень, достатній для вступу до Європейського Союзу.

— Втім, процеси, що відбуваються в державі, не всі сприймають однозначно. Відомо, що з Мечіаром нині активно «воює» недавній посол Словаччини в Україні Йозеф Мігаш...

— «Активно воює» — це, як на мене, сказано занадто сильно... Пан Мігаш очолює тепер Партію лівих демократів, найбільшу зі словацьких опозиційних партій. Природно, що його бачення деяких процесів відрізняється від бачення уряду. Але це, врешті, нормальний обмін думками. Останнім часом і опозиція, і урядова коаліція декларують, що зроблять усе для подальшої демократизації держави і інтеграції її до європейських і всесвітніх структур.

— Коли до України прибуде новий словацький посол і чи відоме вже його ім'я?

— Я сподіваюся, що посол прибуде якнайшвидше, хоча ні точного терміну, ні його імені поки що не відомо. Але незважаючи на відсутність посла, ми в посольстві робимо все можливе, щоб та відсутність не позначилася на двосторонніх відносинах.

Інтерв'ю взяв Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Хроніка. Факти. Події

● Каїр

У Багдаді неспокійно

Більш як 100 мирних жителів і курдських бойовиків загинули під час штурму міста Ербіль у північному Іраці, кількість поранених не відома. Озброєні формування Демократичної партії Курдистану (ДПК) за підтримки іракських урядових військ ведуть нині наступ на місто Сулейманію — другий після Ербіля оплот Патріотичного союзу Курдистану (ПСК) на півночі Іраку. Багдад втрутився в міжусобні сутички обох курдських угруповань на прохання ДПК, звинувативши ПСК у співробітництві з Іраном.

У цьому зв'язку президент США Білл Клінтон віддав наказ про передислокацію деяких американських військових підрозділів, що перебувають у районі Перської затоки. Прес-секретар Білого дому Майкл Маккеррі повідомив, що «США готові до будь-яких несподіванок». За його словами, дії президента США продиктовано тим, що «бойові дії у цьому регіоні суперечать резолюціям Ради Безпеки ООН».

● Осло

Сили НАТО готові завжди

У водах Норвезького, Північного та західної частини Балтійського морів розпочалися широкомасштабні військово-морські маневри НАТО. Головне завдання навчань, за словами офіційного представника Міністерства оборони Норвегії Крістіана Бергфледта, полягає в «демонстрації боєготовності альянсу та здатності його генерального штабу керувати операціями в разі регіональної кризи». В маневрах беруть участь 50 бойових кораблів і 100 літаків США, Канади, Великобританії, Німеччини, Франції, Норвегії, Данії, Бельгії, Нідерландів, Греції, Іспанії, Італії та Ісландії.

● Дублін

Терористи заявили про покаяння

Багатосторонні переговори про політичне майбутнє та можливу зміну статусу Північної Ірландії буде поновлено після місячної перерви 8 вересня в Белфасті. Ірландська республіканська армія (ІРА) вже заявила про намір відновити перемир'я, порушене нею в лютому вибухом бомби в Лондоні. Про це заявив заступник лідера партії Шинн фейн — політичного крила ІРА — Мартін Макгіннесс. Раніше партію Шинн фейн було вилучено зі списку учасників переговорів у зв'язку з відмовою ІРА припинити бойові дії.

● Бухарест

Росія, можливо, вирішить майбутнє Європи

Питання про розміщення військових баз або ядерної зброї на території Румунії після її вступу до НАТО буде розв'язано в рамках консультацій між Північноатлантичним альянсом і Російською Федерацією. Таку думку висловив міністр національної оборони Румунії Георге Тінка. Міністр закордонних справ цієї країни Теодор Мелешкану вважає, що інтеграція східноєвропейських країн до НАТО «сприятиме зміцненню безпеки Російської Федерації, а не створюватиме їй загрозу».

Як відомо, Україна рішуче виступає проти розміщення ядерної зброї у Центральній та Східній Європі після розширення НАТО на Схід.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Про кого говорять

«Підмочили» репутацію

Тричі парламент Естонії «провалив» президентські вибори, не віддавши переваги ні нинішньому президентові країни — Леннарту Мері, ні його суперникові — віце-спікеру Арнольду Рюйтелю. В останньому, третьому, турі голосування Президент отримав 52 голоси, а його конкурент — 32.

Зневірившись в ефективності парламентських голосувань, долю двох претендентів віддали Колегії вибірників — зборам із представників парламенту й органів місцевого самоврядування міст і повітів. Протягом місяця колегію повинен скликати спікер парламенту Естонії.

Місцеві аналітики схильні оцінювати результати виборчої кризи як поразку нинішнього Президента Естонії Леннарта Мері, попри те, що його суперник відстає від нього на 20 голосів. Вони не пророкують президентові оптимістичних результатів голосування колегії. Адже серед вибірників будуть також представники села, які симпатизують Рюйтелю як лідерові селянської партії.

Леннарту Мері «посприяла» і преса, яка напередодні виборів звинуватила президента у співпраці з КДБ ще за «старих» часів. Пресі також стало відомо, що глава держави купив собі чималенький шматок землі. Хоча в цьому немає нічого протизаконного, але цей факт не сприяв підвищенню рейтингу президента під час виборів.

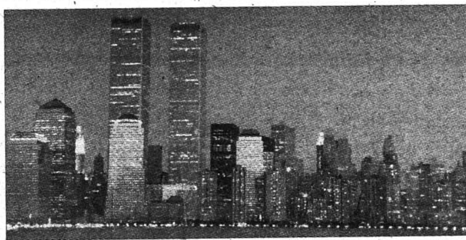
Коментар

Загальновідомі таємниці

Позиція України щодо розширення НАТО на Схід, незважаючи на систематичні запевнення українських лідерів у її незмінності, викликає певні сумніви у зацікавлених колах. Нову хвилю суперечок спричинила недавня заява секретаря Ради Національної безпеки Володимира Горбуліна про те, що «Україна крокує до НАТО, а не в НАТО».

Наша держава за кілька років справді зміцнила свої зв'язки з Північноатлантичним альянсом. Це визнав під час недавнього перебування у Києві й Верховний головнокомандувач Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі генерал Джордж Джоулвен. Після зустрічі з міністром оборони України Олександром Кузьмуком він підкреслив, що Збройні сили нашої держави набули значного досвіду співпраці з НАТО у рамках програми «Партнерство заради миру» і під час миротворчих операцій у Боснії та Східній Славонії. Надалі обидві сторони мають намір зміцнити співробітництво.

За кілька років відносини нашої держави з НАТО трансформувалися так, що українське керівництво вже частіше розмежовує військову і політичну співпрацю з Північноатлантичним альянсом. Скажімо, міністр оборони Олександр Кузьмук зазначив,

що НАТО швидко адаптувалося до нових геополітичних умов, а це дозволяє організації залишатися однією з найбільш впливових структур у сфері забезпечення європейської безпеки. Про нову роль НАТО згадав нещодавно і Президент України. В інтерв'ю німецькій газеті «Франкфуртер альгемайне» Леонід Кучма зазначив, що наша держава ставиться неупереджено до розширення альянсу на Схід, виходячи з того, що «НАТО — альянс демократичних держав, які не загрожують іншим». Така позиція України пояснюється, зокрема, тим, що, за словами головнокомандувача Об'єднаних збройних сил НАТО у Європі, натівське керівництво розглянуло і підтримало ідею України про створення у Центральній і Східній Європі без'ядерної зони.

Під час візиту до Києва Джорджа Джоулвена незмінність позаблокового статусу України підтверджувалася не один раз. Склалося навіть враження, що Україна і НАТО розвивають відносини, озираючись на якусь третю сторону. Хоча вже загальновідомо, що наша держава до членства в НАТО не прагне, але орієнтація України на співпрацю із західними структурами, які можуть гарантувати їй безпеку, очевидна.

Тетяна ІВЖЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У номер

● *Рівне*

Віват, академіє!

Починається новий навчальний рік у відродженій Острозькій академії (донедавна вищий колегіум). У стінах цього навчального закладу здобуватимуть знання 400 спудеїв. Одержавши дипломи, вони понесуть у народ правдиве слово про історію України, її культуру, літературу й мистецтво.

Нове поповнення студентів і викладачів присягнуло на Біблії примножувати славу Острозької академії.

● *Донецьк*

Перший раз в український клас

Першого вересня в кожному адміністративному районі Донецька відкрилося по одній українській школі. Кількість таких навчальних закладів зросла до дванадцяти. В обласному центрі також стала до ладу нова школа на 600 місць.

На традиційній лінійці кожний першокласник отримав подарунок від облдержадміністрації: набір зошитів, прописи, щоденник.

● *Крим*

Яке свято без дарунка!

Упродовж кількох останніх років 1 вересня Сімферопольський міськвиконком проводить свято для дітей із малозабезпечених сімей та дітей-сиріт.

Цього року спонсорами свята виступили підприємства «Кримпапір» і «Сатор». Першокласникам подарували шкільні ранці та письмове приладдя.

● *Запоріжжя*

Вересневе новосілля

350 діток з селища Тепличного Шевченківського району відніні мають справжню середню школу. Першого вересня нова триповерхова будова прийняла своїх юних господарів. А завдячувати школярі мають відкритому акціонерному товариству «Запоріжкокс», на кошти якого (понад 200 мільярдів карбованців) і зведено заклад.

● *Луганськ*

Я вчусь

У День знань усі 7 тисяч старшокласників Луганська одержали безкоштовно щоденники «Я вчусь», випущені міськвиконкомом та фірмою «Сала-Арт». Щоденники незвичайні — великого формату, в твердій обкладинці, половину їх обсягу складають яскраві кольорові малюнки.

Олександр МОРОЗ: ЛЮДИНА МУСИТЬ МАТИ МОЗОЛІ

(Початок на 1-й стр.).

Після вітальної промови Олександр Мороз близько години відповідав на різнотемні запитання аудиторії. Вони стосувалися реформування освіти та реанімації промисловості, діяльності парламенту і прийняття Основного Закону держави. Найбільшу цікавість першокурсників, зрозуміло, викликало введення гривні. Дотепні відповіді високого гостя зал нагороджував аплодисментами. Чимало запитань мали особистий характер. Зокрема, студенти запитували про те, кого з діячів минулого О. Мороз вважає взірцем для наслідування; чи відчуває, що влада розбещує; чи знаходить час для занять спортом; коли вперше закохався...

Слухачі дізналися, що Олександру Олександровичу імпонує особистість Богдана Хмельницького. На думку голови парламенту, влада — це колосальна відповідальність, повне самозречення. Вона розбещує людей, які не доросли до такого її усвідомлення. Відповідаючи на «спортивне» запитання, Олександр Мороз, якому спорт допомагає у житті, також додав, що людина мусить мати на руках мозолі, а якщо їх немає, слід робити так, аби вони були.

На закінчення ректор навчального закладу Віктор Скопенко щиро подякував гостеві та подарував йому картину із зображенням університету. У свою чергу Олександр Мороз жартівливо пообіцяв громаді завітати наступного разу із «портретом» Верховної Ради.

Повністю текст виступу Голови Верховної Ради Олександра Мороза на зустрічі з першокурсниками буде опубліковано у черговому номері «Голосу України».

«Акули пера» 2001-го

Цьогорічні першокурсники особливі: їм отримувати дипломи у перший рік третього тисячоліття. Директор Інституту журналістики КДУ, академік Анатолій Москаленко набраним 120 «акуленятам пера» по-доброму позаздрив. Адже їхнє життя більше не пов'язане з тоталітарним режимом, отже, вони позбавлені комплексу меншовартості. Ви вступаєте в еру глобальної інформації, сказав він, і ми вас готуватимемо як інформаційну еліту.

Перед посвяченням у студенти вищої школи журналістики, як годиться, звучали теплі напуття, зокрема з вуст гостей — голови Спілки журналістів України Євгена Вербила, генерального директора Київської державної регіональної телерадіокомпанії Віктора Пасака, голови Національної ради з питань телебачення і радіомовлення України Віктора Петренка та інших.

До слова, спілка і Національна рада виплачуватимуть по 10 іменних стипендій (25 гривень) для відмінників та кілька заохочувальних (15 гривень).

Додамо, що студентам вчитиметься ліпше, адже навчальний процес здебільшого побудовано на комп'ютерній основі. І цікавіше за новою програмою, яка передбачає триступеневу освіту: бакалавра, спеціаліста, магістра. До речі, Національна рада з питань телебачення і радіомовлення подарувала інститутській телерадіостудії відеокамеру та організаційно-видавничий комплекс.

Людмила ГРАЧ.

На знімках: директор інституту журналістики КДУ Анатолій Москаленко та генеральний директор Київської державної регіональної телерадіокомпанії Віктор Пасак вручають студентський «паспорт» Сюзанні Буткевич; під час посвячення в студенти.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Світлою дорогою — до країни знань

(Початок на 1-й стор.)

Він змахнув чарівною паличкою, і керівник першого «А» класу Аліна Петрівна Чорнобай вивела на лінійку своїх учнів. За нею — решта класів. Учнів і педагогів вітала ветеран, заслужений учитель України Лідія Спиридонівна Морозова. Один із батьків, артист філармонії Володимир Романько, виконав пісню «Вчителько моя». А потім архімандрит монастиря Феодосія Печерського Вікентій закликав благословіння Господнє школі, її педколективові та учням, з якими нерозривно пов'язане майбутнє України.

Лунає перший дзвінок. Це першокласниця Люда Бондарева, сидячи на плечі випускника Сергія Тимошенка, подала радісний сигнал-запрошення: діти — до класів!

Є впевненість — ця школа дасть їм усе необхідне, щоб потім сміливо зробити крок у велике життя. Тут з першого класу починається поглиблене вивчення англійської мови, отож у віці 10—12 років учні вже досить вільно володіють нею. Слід зазначити, що на базі школи № 16 уже п'ять років діє ліцей туризму. Його випускники отримують професію гіда-перекладача або менеджера міжнародного й національного туризму, досконало знають як мінімум дві іноземні мови. В школі діють два кабінети, обладнані найсучаснішими комп'ютерами, де учні оволодівають навиками роботи з електронною технікою.

Орієнтуючись на все нове, школа не відмовилася від найкращої спадщини, що її залишили видатні вітчизняні педагоги Макаренко, Сухомлинський та інші. І ця практика цілком виправдала себе: учні отримують міцні системні знання рідної мови, літератури, історії та інших предметів.

Школі, мабуть, пощастило в тому плані, що вона отримує достатню допомогу від держави, а не залежить від різних спонсорів-доброзичливців. Її пильно опікають начальник Головного управління освіти міста Києва Анатолій Тимчик, завідувач Мінського райвідділу освіти Олексій Капічин, районна держадміністрація на чолі з Віктором Кириченком та Олександром Дудком. Відрадно, що в цих людей — державний підхід до проблем народної освіти. Воно й зрозуміло: адже нинішні учні — майбутнє нової України.

Іван ДМИТРЕНКО.

Біг з перешкодами. Старт дано

Стадіон Національного аграрного університету в неділю був переповнений. Воно й не дивно. На стартову бігову стежку довжиною у п'ять років у гонитві за знаннями вийшли вже першокурсники цього навчального закладу.

Серед уболівальників на трибунах — народні депутати України, члени уряду, зарубіжні гості, які допомагають фінансовому виживанню цієї альма-матер, ну і, звісно, щасливі батьки. Посвячуючи колишніх абітурієнтів у студенти, ректор університету академік Дмитро Мельничук привітав їх з цією подією. Але, разом з тим, застеріг: виходячи з багаторічного досвіду університетського життя (а навчальний заклад стоїть на порозі вікового ювілею) до фінішу добіжать не всі.

Та ті, хто вийшов на старт, теж не ликом шиті. З двох тисяч новачків третина закінчила школу з золотими та срібними медалями.

Тож повчимося — побачимо.

Валерій ДРУЖЕНКО.

На знімку: ректор Дмитро Мельничук вручає першокурснику Олександрові Матвієнку символічний ключ до знань.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

З пошти

Конституція і Закон Божий

Пропоную запровадити вивчення Закону Божого в програмі середньої та вищої школи. Закріпити це конституційно.

Михайло ТАРУСИН.

Харківська область.

«Загально»

Потрібно на практиці зробити загальноосвітню школу загальноосвітньою. Перш за все, розвантажити програму від так званого вузівського матеріалу.

Петро ГАВРИСЮК.

Хмельницька область.

Закоханому в процес навчання і в душогубці рай

Ще 1856 року була збудована однокласна церковнопарафіяльна школа, 1954 року до неї прибудували дві тісні конури й вузенький коридорчик, а в 60-х — маленьку їдальню та вчительську. Така в селі Гожули школа. Стіни з кам'яновугільного шлаку, обкладеного цеглою. Взимку промерзають. Діти хворіють. Ми називаємо її душогубкою. А яка «майстерня»! Пристосована з тісного, гидкого сарайчика. Туди не те що навчатися, а й заходити страшно.

На клопотання батьків і вчителів 1990 року радгосп розпочав будівництво нової школи. Три поверхи було зведено, а потім усе завмерло, й нині гожулівський довгобуд стоїть невкритий, руйнується, а будматеріали розкрадають. У класах пасуть худобу, трава по коліна й ростуть дерева.

Пантелеймон ПЛІШ,
колишній директор Гожулівської восьмирічки, ветеран війни і праці.

Полтавська область.

Борги наші

Як виглядає вчитель, коли його прізвище — на дошці оголошень у сільській раді, мовляв, п'ять місяців не платить за газ та електрику. Ми чужі для держави. І частина вчителів до такого стану вже звикла.

Іван РОМАНІВ.

Івано-Франківська область.

* * *

Дуже хотіли бути присутніми при сходженні політиків на Говерлу, присвяченому п'ятій річниці незалежності, —але ж немає на що провідати навіть могили батьків.

28 учителів Бірківської школи. Волинська область.

* * *

Я — студент. Давно не отримую стипендії. Можна сказати — йдіть працювати. Але моя мати працює: вчителем — не віддали зарплату за березень. Батькові теж, а в сім'ї — троє студентів. Я ходив, шукав роботу. Директори ПТУ кажуть: нічим платити, учні давно не отримують стипендії. На чому економимо? Якщо ці підлітки підуть на вулицю — не для того, аби повеселитися, а хоч наїстися — ми втратимо більше грошей на боротьбу зі злочинністю, ніж заекономимо.

Валерій ВОРОНОВ.

Кам'янець-Подільський.

ТОВ «Авторитет МВ ЛТД» ліквідується.

Претензії приймаються протягом місяця за тел. (0564) 29-18-75.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбуждено дело № 6-3-156 о банкротстве малого частного производственно-коммерческого предприятия «Меркурий» (Донецкая обл., Артемовский район, с. Дроновка, ул. Мичурина, 34, р/счет 468355 в АК ПИБ Артемовска).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Акціонерне товариство Львівнафтопродукт продає об'єкти виробничого призначення:

Львівська область

1. с. Дуліби Стрийського району — кафе, магазин. Двоповерхова будівля загальною площею — 437 м². Незавершена реконструкція приміщення.
2. с. Гірне Стрийського району — магазин. Одноповерхова будівля. Площа приміщення — 477 м². Загальна площа земельної ділянки — 0,25 га.
3. с. П'ятничани Стрийського району — комплекс АЗС і ПТО. ПТО — двоповерхова будівля, встановлено 3 автомобільних підйомники. АЗС — на три паливно-роздавальні колонки. Стаціонарна операторна, загальна площа земельної ділянки —0,6 га.
4. Майданчики під будівництво АЗС с. Річки — Рава-Руська, с. Запитів, с. Солонка — кільцева дорога.
5. Нафтобаза м. Борислав, загальна ємкість 30 тис. м³.
6. База відпочинку в с. Славськ.
7. Автомашина БМВ.
8. м. Ново-Яворівськ — одноповерхова будівля ПТО з робочим обладнанням. Площа земельної ділянки — 0,3 га.
9. м. Червоноград — одноповерхова будівля ПТО з робочим обладнанням. Приміщення ПТО зблоковане з приміщенням магазину. Площа земельної ділянки — 0,14 га.
10. м. Броди — одноповерхова будівля ПТО з робочим обладнанням. Площа земельної ділянки — 0,33 га.

Закарпатська область.

11. м. Воловець — АЗС (незавершене будівництво). Встановлено 4 АБП на три паливно-роздавальні колонки і дві МРК. Операторна блочного типу. Загальна площа земельної ділянки — 0,25 га.
12. смт Нижні Ворота — АЗС (незавершене будівництво). Стаціонарна операторна зблокована з приміщенням під кафе. Площа операторної — 33 м². Площа кафе — 76 м². Загальна площа земельної ділянки — 0,15 га.
13. м. В. Березний — АЗС (незавершене будівництво). Загальна площа земельної ділянки — 0,25 га.

Ціни договірні. За довідками звертатися за телефонами 72-25-03, 74-01-21 у Львові.

Інформація про сьомий випуск акцій інвестиційної компанії «Київське інвестиційне акціонерне товариство» (АТ «КІНТО»)

Інвестиційна компанія «Київське інвестиційне акціонерне товариство» (надалі — Товариство) —акціонерне товариство з іноземними інвестиціями, зареєстровано 23.03.92р.

Товариство має ліцензію Міністерства фінансів України № 26 на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів. Операції з цінними паперами становлять винятковий вид діяльності Товариства.

Загальними зборами акціонерів АТ «КІНТО» від 16.08.96р. (Протокол № 3) прийнято рішення про збільшення статутного фонду шляхом збільшення номінальної вартості акцій.

Сьомий випуск акцій складається із 400 000 (чотирьохсот тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 230 000 (двісті тридцять тисяч) карбованців кожна на загальну суму 92 000 000 000 (дев'яносто два мільярди) карбованців.

Розміщення акцій сьомого випуску здійснюється шляхом обміну акцій попереднього випуску на акції нового випуску у співвідношенні: одна акція попереднього випуску — одна акція сьомого випуску. Збільшення номінальної вартості здійснюється за рахунок прибутку.

Обмін акцій здійснюється з 13 вересня по 16 вересня 1996 року за адресою: 252023, м. Київ, Спортивна пл., 1, тел. 221-56-29.

Арбітражним судом Закарпатської області (294001, Ужгород, площа Народна, 4) порушено справу № 159/6 про банкрутство малого підприємства «Руса» (юридична адреса: Закарпатська область, Рахівський район, с. Ростоки, 1), розрахунковий рахунок № 2468911 у відділенні АПБ «Україна» Рахова, МФО № 312077.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Загублене свідоцтво товариства з обмеженою відповідальністю «Юлар, ЛТД», зареєстроване Печерською районною державною адміністрацією Києва за № 23743695 від 30.11.1995 р., вважати недійсним.

У номер

● *Луцьк*

Пам'ятний знак — розстріляним полонянкам

В одному із скверів Луцька відбулося освячення символічної могили з капличкою і відкриття пам'ятного знака десяти тисячам полонянок українського, білоруського та польського походження, які були в'язнями фашистського концтабору в місті Нестеров Калінінградської області. Під час звільнення міста радянськими військами, у квітні 1945 року полонянок розстріляли енкаведисти штабу третього Білоруського фронту. Про цей маловідомий і жахливий злочин розповідається в художньо-документальній повісті лучанина Олексія Добка.

● *Київ*

По руках б'ють і банкірів

Як ми повідомляли, користуючись виникненням ажіотажного попиту на іноземну валюту напередодні грошової реформи, деякі обмінні пункти в різних регіонах країни грубо порушили вимоги Національного банку України. Йдеться про купівлю та продаж готівкової іноземної валюти за офіційним курсом і про встановлений розмір комісійної винагороди.

Розглянувши стан функціонування пунктів обміну іноземної валюти та дотримання ними чинного валютного законодавства, правління Національного банку України постановою від 29 серпня 1996 року прийняло рішення припинити дію агентських угод 14 установ-порушників по місту Києву та Київській області. Крім того, відкликано дозвіл на виконання операцій купівлі-продажу готівкової іноземної валюти в чотирьох банківських установ.

Грошова реформа

Панікує той, хто не знає арифметики!

(Початок на 1-й стор.).

— Олександре Миколайовичу, авторитет вашої кредитно-фінансової установи загальновідомий, адже ви репрезентуєте перший комерційний банк незалежної України. Тому ваш погляд на грошову реформу читачам особливо цікавий.

— Скажу, як є. Комерційні банки вже зачекалися грошової реформи. І, як на мене, вона виправдає сподівання не лише банків, а й народу. Можу запевнити, що технічно наш банк готовий до обміну карбованців на гривню.

— Що б ви сьогодні порадили пересічному громадянину?

— Не панікувати. І довіритися банкірам. Можна було, не очікуючи 2 вересня, покласти свої заощадження на депозитний рахунок хоча б нашої установи, і таким чином уникнути багатьох незручностей, пов'язаних з обміном карбованців на гривні. А заразом і одержати гарантований прибуток — 50 відсотків річних по строкових вкладеннях або 15 відсотків річних по вкладах до запитання. Зважте, що процентні ставки по доларових вкладеннях — 12—15 відсотків річних — не такі привабливі.

— Дехто з громадян вважає, що обміняти гроші можна буде у пунктах купівлі-продажу валюти...

— І даремно. Пункти обміну грошей — це спеціально обладнані зали банківських установ з відповідною технікою. Це підкреслюється в усіх нормативних документах Нацбанку. Спільна робота з обміну і реалізації валюти забороняється.

— Уявіть все-таки, що вже 2 вересня з'явилося чимало бажаючих обміняти на гривню не 100 мільйонів, а 500 і більше. Адже відомо, що на руках у населення сила-силенна готівки. Чи не виникнуть у банків проблеми?

— Може статися, виникнуть. Адже кожну купюру треба ретельно перевірити. Тому, власне, банкіри закликають населення скористатися на цей час депозитними рахунками, які не тільки дають змогу зберегти і безпроблемно обміняти кошти, а й примножити їх. Нехай банк попіклується про ваші проблеми.

— Олександре Миколайовичу, я знаю, що ваш банк власним коштом збудував собі красень-будинок на Вознесенському узвозі. Чи буде здійснюватись там обмін карбованців на гривню?

— Поки що розраховуємо на вкладну касу, що в Музейному провулку, та на операційний відділ по вулиці Інститутській, 12-А.

Сергій ВЛАД.

Гривня прийде, бум не приведе

У Матроській Слобідці Бердянська — приватному секторі — немає ані поштового відділення, ані філії відділення Ощадбанку. Та жодних незручностей з обміном купоно-карбованців на гривню її мешканці не матимуть. Тут тимчасово плановано відкрити обмінний пункт комерційного банку. Не буде проблем із обміном і в усіх інших населених пунктах Запорізької області, заявив на прес-конференції голова обласної держадміністрації, голова обласної комісії з проведення грошової реформи В'ячеслав Похвальський.

Області під силу, зазначив він, провести обмін карбованців на гривню за 5—7 днів. Для цього, крім 32 районних та міських комісій з проведення реформи, буде створено близько півтори тисячі комісій на підприємствах та в організаціях, лікарнях і на базах відпочинку, де працюють або перебувають більше ста чоловік. Мінятимуть купони на гривню також близько 700 обмінних пунктів комерційних банків. Головне, вважає В'ячеслав Похвальський, щоб запоріжці не піддалися ажіотажу: будь-що отримати гривню на руки в перший день реформи. А досвід численних перерахувань пенсій, отримання житлових субсидій свідчить, що чимало пенсіонерів вчинять саме так. Тож найнапруженіші перші дні чекаються передусім на працівників 616 відділень зв'язку, де мають обміняти карбованці на гривню понад 605 тисяч пенсіонерів. Оскільки у відділеннях зв'язку та в філіях Ощадбанку на грошових операціях зайнято одиндва працівники, прийнято рішення про виділення їм помічників.

Володимир ДУПАК.
Запоріжжя.

Спорт

З добрим почином, збірна!

ФУТБОЛ. Відбірковий цикл чемпіонату світу. Європа. **Група 1.** Греція—Боснія — 3:0, Словенія—Данія —0:2. **Група 2.** Молдова—Англія — 0:3 . **Група 3.** Азербайджан— Швейцарія — 1:0, Угорщина—Фінляндія —1:0. **Група 4.** Австрія—Шотландія — 0:0, Білорусь—Естонія — 1:0, Латвія—Швеція — 1:2. **Група 5.** Ізраїль—Болгарія — 2:1, Росія—Кіпр — 4:0. **Група 6.** Фарери—Словаччина — 1:2. **Група 7.** Уельс—Сан-Марино — 6:0, Бельгія—Туреччина — 2:1. **Група 8.** Ліхтенштейн—Ірландія — 0:5, Румунія—Литва — 3:0.

Група 9. Вірменія—Португалія — 0:0. **Північна Ірландія—Україна. 0:1** (0:0). 0:1 Ребров, 80.

Північна Ірландія: Феттіс, Гриффін (О'Ніл, 52), Роуленд (Мейджілтон, 84), Хілл, Морроу, Ломас, Гіллеспі, Леннон, Доуі, Грей, Х'юджес.

Україна: Шовковський, Лужний (Парфенов, 70), Скрипник, Головко, Беженар, Попов, Орбу, Калитвинцев (Кривенцов, 74), Максимов, Леоненко, Лучкевич (Ребров, 46).

Попереджено Ломаса, О'Ніла, Леоненка.

Суддя Ален Сарс (Франція).

31 серпня. Белфаст. Стадіон «Віндзор-парк». 10 000 глядачів.

	В	Н	П	М	О
Україна	1	0	0	1-0	3
Вірменія	0	1	0	0-0	1
Португалія	0	1	0	0-0	1
Північна Ірландія	0	0	1	0-1	0
Албанія	0	0	0	0-0	0
Німеччина	0	0	0	0-0	0

Фубольна збірна України вперше в своїй історії включилася у відбірковий цикл чемпіонату світу. І стартова спроба завершилася приємною перемогою над північноірландцями, які мають великий досвід подібних виступів.

Напередодні матчу наставник господарів Брайн Гамільтон казав репортерам, що 18 його підопічних відмовилися від улюблених страв — печені, смаженої картоплі, галушок. Вживали вони тільки легке куряче м'ясо й макарони. Звичне пиво замінили на мінеральну воду. Одне слово, готувалися добре і нагулювали апетит до перемоги над українцями. Забігаючи наперед, скажу, що «найголоднішими» виглядали рудочубий Ніл Леннон, Кейт Гіллеспі та Стефан Ломас, котрі грали надзвичайно жорстко, як кажуть у таких випадках, на межі фолу. І Ломас таки заробив «гірчичника».

А ще пан Гамільтон висловив невдоволення тим, що поза його увагою з нашої вини залишився товариський матч у Києві Україна—Литва. Втім, тренер особливо не сумував з цього приводу, а обіцяв уболівальникам перемогу.

Але не так сталося, як хотілося господарям затишного стадіончика біля підніжжя зелених гір. Із перших хвилин зустрічі вони, либонь, зрозуміли, що українська команда не збирається підкорятися. Причому, наші хлопці почувалися досить упевнено. А наснаги їм додавала ще й підтримка цілої трибуни, заквітчаної державними прапорами України. На ній розмістилася величезна група наших земляків, які мешкають на Британських островах.

Перша серйозна загроза біля воріт Аллена Феттіса з англійського клубу «Ноттінгем форест» виникла на 13-й хвилині, коли до атаки підключився Олег Лужний. Він віддав націлену передачу Вікторові Леоненку. І той, не зволікаючи, сильно і точно пробив десь метрів з одинадцяти. Однак Феттіс устиг зреагувати і ногами відвів загрозу.

А через 26 хвилин дуже спекотно стало біля наших воріт. М'яч після численних відскоків, мов навіжений, літав у штрафному майданчику. На щастя, не розгубився Олександр Шовковський.

Кінцівка тайму була за гостями, які діяли активніше, винахідливіше, більше володіли м'ячем. Натомість господарі демонстрували зразки британської футбольної прямолінійності.

Другий тайм проходив досить жваво і цікаво. Найближче до успіху північноірландська команда була на 66-й хвилині. Гіллеспі підступним навісним ударом пробив у віддалену «дев'ятку». І — о щастя! — Сергій Попов головою вибив м'яча. До речі, цей захисник, якого ми давненько не бачили (виступає в «Зеніті», Санкт-Петербург), провів матч дуже рівно і з користю для команди.

Те ж саме можна сказати і про дніпропетровця Віктора Скрипника, який нещодавно підписав контракт із німецьким «Вердером» (Бремен). Саме Віктор продовжив атаку, яку розпочав в'юнкий Геннадій Орбу. Пройшов правим флангом і віддав чудовий пас Сергієві Реброву. А той, маючи далеко не баскетбольний зріст, вистрибнув вище від північноірландських захисників і напро[illegible] красивим ударом головою провів перший гол в історії українського футболу в чемпіонатах світу.

Буквально за кілька хвилин до закінчення зустрічі гості мали чудову нагоду збільшити перевагу. Віктор Леоненко дотепним пасом вивів сам на сам із голкіпером Геннадія Орбу. Але той, на жаль, влучив у воротаря. Можливо, й сил у хлопця забракло зіграти винахідливіше.

Як там не було, а національна збірна України зробила перший приємний запис у книзі, в якій вестиметься літопис виступів нашого футболу в чемпіонатах світу. Гадаємо, що це — не останні переможні рядки.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: Сергій Ребров.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

***

ХОКЕЙ. Кубок світу. США—Канада — 5:3, Росія—Словаччина — 7:4, Чехія—Німеччина — 1:7, Швеція—Фінляндія — 5:2.

ТЕНІС. У Донецьку відбувся чемпіонат країни. Фінали. Чоловіки. Денис Якименко (Донецьк)—Аттила Мигалко (Ужгород) — 6:3, 6:1. Жінки. Тетяна Ковальчук (Донецьк)—Ольга Теплинська (Донецьк) — 6:3, 6:2.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 237069.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311163.